

TE GAST

In deze rubriek reageert een deskundige gast op een vraag of stelling. Deze week luidt de vraag: Is het zinvol mensen naar Mars te laten reizen?

‘Beter geen deadline voor reis naar Mars’

Christoffel WAELKENS
Sterrenkundige aan de
KU Leuven

Exploratie van de bewoonbare wereld zit in de mens. Veertigduizend jaar geleden al bereikte onze soort de meest afgelegen biotopen op Aarde. Vandaag beschikken we over de technologie om andere plekken in ons zonnestelsel te bereiken en die eventueel aan te passen voor de bevolking. De vraag is dus niet enkel of dat zinvol is, maar hoe en wanneer we dat zullen doen.

Het eerste (en voorsnog zowat enige) doel van dat streven is de planeet Mars. Het is er koud en de atmosfeer is er ijl, maar daar valt beter aan te verhelpen dan aan de hitte en de verzengende atmosfeer op Venus. Ook de grootste satellieten van de reuzenplaneten Jupiter en Saturnus komen in beeld, want daar zit vloeibaar water onder de grond, ook al is het er bitter koud en is er meestal geen atmosfeer van betekenis. De reis daarnaartoe is ook erg lang.

Schijnargumenten om naar Mars te reizen hebben we niet nodig. Mars koloniseren helpt

even weinig tegen de overbevolking van de Aarde als indertijd de deportatie van gevangenen naar Australië in de strijd tegen criminaliteit in het Verenigd Koninkrijk. Even buitennissig is het argument dat we Mars moeten koloniseren om de mensheid op Aarde te behoeden voor de ondergang. Het enige argument dat overblijft, en dat op zich volstaat, is dat exploratie een wezenlijk kenmerk is van de dynamiek van onze soort. Verzaken aan nieuwsgierigheid en innovatie is pas echt bedreigend voor de toekomst van de mensheid.

Dat argument is niet louter filosofisch, het heeft ook betekenis in termen van technologische en economische ontwikkeling. Kijk maar naar de wedloop naar de Maan in de jaren 1960. Dat project kostte de Verenigde Staten jarenlang in procenten van het bruto binnenlands product dubbel zoveel als het land tegenwoordig besteedt aan wetenschappelijk onderzoek. Het was niet allereerst gemotiveerd door wetenschap of technologische ontwikkeling, maar door de wil

de Koude Oorlog te winnen. Voor velen is het daarom tot vandaag een typevoorbeeld van weggegooid geld. Nochtans verdiende het zichzelf meermaals terug in ontwikkelingen die rechtstreeks verbonden zijn met onze welvaart zoals digitale technologie, nieuwe materialen, telecommunicatie en nog vele andere.

Het belangrijkste effect van de maanwedloop was echter dat het een hele generatie begeesterde. Nooit voorheen en nooit sindsdien voelden zo velen zich aangesproken hun creatieve leven te wijden aan de zogeheten harde sectoren, met als gevolg een nimmer geziene toename van de materiële mogelijkheden. Het kan ontluisterend zijn dat dat politieke project er beter in slaagde jongeren te bewegen naar technologische jobs dan alle goedbedoelde overheidsinspanningen sindsdien, maar het is niet anders. De maanwedloop bewoog vele dromers en daar had de samenleving baat bij.

De architect van de maanlanding in 1969, Werner von Braun, geloofde dat we tien jaar later op Mars zouden staan. Het draaide

anders uit. De droom bleek uitgewerkt en andere prioriteiten kregen terecht de voorkeur.

Vandaag is de context bovendien anders: de wereld is meer globaal. Dat is geen ideologie, maar een feit. Als de huidige politieke ontwikkelingen ons al iets leren, dan is het dat die globalisering veeleer toe is aan consolidatie dan aan een nieuwe

„De maanwedloop bewoog vele dromers en daar had de samenleving baat bij.”

vlucht vooruit. Een project voor de mensheid dat slechts dat is van enkele spitsactoren en dat door velen wordt beschouwd als bedreigend houdt echter gevaren in, ook al was exploratie altijd al een riskante onderneming. Ongetwijfeld kwamen niet alle bootjes die indertijd naar Polynesië voeren veilig aan.

Toen Columbus Amerika bereikte, had meer dan de helft van zijn bemanning een zee-mansgraf gekregen. Je mag er niet aan denken hoe hoog die

verliezen zouden zijn opgelopen indien Amerika niet had bestaan en Columbus tot in India had moeten doorvaren.

De aankomst op Mars straks ziet de hele mensheid in primetime op televisie. Loopt dat verkeerd af, zijn we wellicht opnieuw naar af. Daarom is een deadline stellen wellicht geen goed idee. Laten we naar Mars reizen als we er klaar voor zijn. Veel moet nog worden uitgeklaard. Hoe beschermen de ruimtereizigers zich in een vijandig milieu, onderweg en ter plekke? Hoe overleven ze in een milieu waarin ze eerst zelf een biosfeer moeten scheppen? Hoe overwinnen ze zo ver van de Aarde psychologische vervreemding en bereiken ze autonomie? Alle ontwikkelingen ter zake zullen alvast rendabel zijn voor zij die achterblijven, dankzij de spin-offs die ze zullen genereren voor een meer duurzame Aarde.

We zijn het verplicht onze nazaten een duurzame wereld achter te laten. Daarbij is het ergste dat we kunnen doen hun mogelijke dromen nu al te verbroden door overhaast te handelen.

© Reinhart Croon

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen? Schrijf naar **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of e-mail naar lezersbrieven@kerknet.be, met vermelding van uw naam en adres. De redactie behoudt zich het recht lezersbrieven taalkundig te bewerken en in te korten.

Crematie

KERK & leven, 9 NOVEMBER 2016

Het is mijn grote wens dat mijn as – na een kerkelijke uitvaartliturgie, in aanwezigheid van het lichaam – na crematie naar huis mag terugkeren. Dat schijnt nu onmogelijk te zijn, dus word ik verbannen uit de Kerk. Na een leven waarin mijn katholieke geloof centraal stond, ben ik zwaar ontgoocheld.

Monique VANDENBROUCKE-DECRAENE, Deerlijk

Alarmbel

KERK & leven, 9 NOVEMBER 2016

De analyse in het artikel *Alarmbel voor de kerkleiding* vind ik persoonlijk zeer goed. De auteur verwijst ook naar een mogelijk gebrek aan vertrouwen in God. Daarom deze vraag: zijn we niet te veel bezig met het oogsten en te weinig met het zaaien?

Daarbij verwijs ik naar het evangelie volgens Marcus (4, 26-29): „Ook zei Hij: ‘Met het koninkrijk van God gaat het als met iemand die zaad op zijn land heeft gestrooid. Hij slaapt en waakt, nacht na nacht en dag na dag, en het zaad ontkiemt en schiet op, zonder dat hij weet hoe. Vanzelf draagt de aarde vrucht, eerst de groene spriet, dan de aar, dan het graan in de volle aar. Wanneer de vrucht zover is, slaat hij er meteen de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.’”

Mark GILLES, Edegem

Globalisering

KERK & leven, 9 NOVEMBER 2016

Ik las het *Standpunt* over globalisering en zie er geen enkele goede kant aan. Globalisering is slecht, zowel voor de arbeiders hier als in de derde wereld. Hier stijgt de armoede en verhoogt

het arbeidsritme, zodat steeds meer mensen ziek worden. In de derde wereld worden mensen onmenselijk uitgebuit.

De drijvende kracht achter de globalisering is eigenlijk hebzucht. We kunnen zeggen dat het Westen die weg opgaat. Men probeert de crisis op te lossen door nog meer te produceren en nog meer te consumeren. Als ik de consumptiedrift zie in onze consumptietempels, houd ik mijn hart vast. We bezondigen ons aan extreme consumptie, terwijl twee derde van de wereld niet genoeg heeft om menswaardig te leven. Er zijn zelfs mensen die nog honger lijden.

De mensheid leeft nog volgens biologische wetten, met name het recht van de sterkste in plaats van het recht van de zwakste. Ik denk dat we ons als christenen meer moeten laten horen.

Jozef VANHAVERBEKE, Heule

Advertentie

Mijn Stannah Siena, aangepast aan mijn behoeften

Documentatie en gratis prijsopofferte op
0800 95 950

info@stannah.be www.stannah.be

Naam + Voornaam .....
Adres .....
Postcode ..... Tel : .....
Stad ..... E-mail .....

Stannah sprl
Poverstraat 208, 1731 Relegem

Stannah